

Research finds that being aware of emotional triggers, using distraction or trying to reappraise the situation can be more effective at managing emotions than suppression, venting or rumination.

Pessimism is seen as a plus among lawyers because seeing troubles as pervasive and permanent is a component of what the law profession deems prudence. A prudent perspective enables a good lawyer to see every conceivable snare and catastrophe that might occur in any transaction. The ability to anticipate the whole range of problems and betrayals that non-lawyers are blind to is highly adaptive for the practicing lawyer who can, by so doing, help his clients defend against these far-fetched eventualities. If you don't have this prudence to begin with, law school will seek to teach it to you. Unfortunately, though, a trait that makes you good at your profession does not always make you a happy human being.

To summarize, lawyer is a difficult profession not for everybody. But, if you have already chosen legal profession, you should study hard the law and moreover, to be assertive while working you should to be a specialist in different spheres, such as medicine, psychology, economic, politic etc., but most of all, you have to be really good in psychology because 80% of the legal profession is communicating with emotional people.

1. Martin E. P. Seligman. Why Are Lawyers So Unhappy? access mode: <http://www.lawyerswithdepression.com/articles/why-are-lawyers-so-unhappy/>.

2. Ruth Lee Johnson Are Lawyers All Raging Psychopaths? access mode: <https://www.psychologytoday.com/blog/so-sue-me/201408/are-lawyers-all-raging-psychopaths/>.

3. Професійно-особисті якості юриста. Електронний ресурс – Режим доступу: <https://ukrreferat.com/chapters/istoriya-derjprava/profesijno-osobisti-yakosti-yurista.html/>.

4. Морально-психологічні особливості особистості юриста. Електронний ресурс – Режим доступу: <http://um.co.ua/10/10-16/10-161326.html/>.

Білун Вікторія Андріївна,
студентка юридичного факультету
Науковий керівник – доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін,
кандидат філологічних наук
Царьова Ірина Олегівна
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ПІДХОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ДИСКУРСУ

Потреба комплексного вивчення конституцій демократичних та економічно розвинутих країн пов'язана з великим значенням їхнього досвіду для

України як незалежної держави, що прямує до сталих традицій демократичного державотворення.

Розвиток змісту конституційних текстів обумовлений розвитком суспільства у відповідних країнах, перебудовами, що відбуваються в економічному, соціальному та політичному житті. Еволюція змісту конституційного права та пануючих у соціумі соціокультурних та міжособистісних норм спілкування відбивається в еволюції мови текстів конституцій [2, с. 87]. Досліджуючи динаміку мовних (структурних, семантичних, тощо) особливостей конституційних текстів певної держави, лінгвіст може відобразити по новому соціоісторичні та соціокультурні процеси, що відбувались у ній, та спрогнозувати тенденції подальшого розвитку як комунікативних, так і загальнодіяльнісних (а отже, політичних та економічних) стратегій законодавця.

Ключовим у нашому дослідженні є поняття *конституції*, яка є «найвищою правовою формою, у котрій офіційно закріплюються цінності, інститути та норми конституційного строю, основи державно-правового регулювання органів влади» [1]. У юридичному значенні *конституція* – це документ установчого характеру. Конституція визначає засади для всіх інших галузей права, об'єднує в єдине цілісне утворення всю правову систему держави

Своїм походженням конституції зобов'язані приходу до влади буржуазії, точніше кажучи – її виходу на політичну арену, у боротьбі з феодалізмом. У такій країні, як Англія, де буржуазні перетворення почалися раніше, ніж в інших країнах, були прийняті документи конституційного характеру.

У науці конституційного права поняття «конституція» застосовується у таких значеннях: 1) у матеріальному змісті – писаний акт, сукупність актів чи конституційних звичаїв, що проголошують і гарантують права і свободи людини і громадянина, визначають основи суспільного ладу, форму правління і територіального устрою, основи організації центральних і місцевих органів влади, їхню компетенцію і взаємовідносини, державну символіку і столицю; 2) у формальному змісті конституція являє собою закон чи групу законів, що володіють вищою юридичною силою стосовно всіх інших законів [3].

Відповідно до концепцій конституціоналізму, теоріями поділу влади і звичайних прав людини мета прийняття конституції полягала в тому, щоб установити межі здійснення державної влади, обмежити її визначеними рамками, не допустити сваволі при її здійсненні як у відносинах окремих галузей влади одна з одною, так і стосовно людської особистості. На це вказував ще професор А. Градовський. Він писав: «Основною і загальною ознакою конституційних форм є те, що можна назвати самообмеженням державної влади, у силу чого ця влада не є абсолютною, у чийх би руках вона не знаходилась, у руках народу чи монарха з народним урядом» [2, с. 37].

Звичайно, далеко не всі риси нашої держави, що передбачені і закріплені Конституцією України, стали нині повною мірою реальністю. Конституційні положення, що стосуються цих рис, є певною мірою програмою державотворення на найближчі десятиліття, ідеалом, який треба втілити у життя. Це стосується насамперед зовнішніх аспектів суверенітету держави, а також правового і соціального характеру держави. Тим самим ідеологія українського державотворення потребує значного часу і зусиль для свого утвердження, розвитку і вдосконалення.

Отже, ідеологія українського державотворення нині сповна і на найвищому рівні легалізована, але далеко ще не реалізована, її реалізація – одне з найважливіших завдань нашого часу. Пріоритетним напрямом його вирішення є перетворення Конституції в життя, приведення її в дію.

1. Подголин Е. И. Юридическая речь в уголовном судопроизводстве / Е. И. Подголин // Сов. юстиция. – 1985. – № 20. – С. 36–49.

2. Прадід Ю. Ф. Вступ до юридичної лінгвістики : [навч. посібник] / Ю. Ф. Прадід ; [за ред. чл.-кор. АПрН Ярмаша О.Н.]. – Симферополь : Доля, 2002. – 104 с.

3. Brown G. Discourse Analysis / Gillian Brown, George Yule. – Cambridge : Cambridge University Press, 1983. – 288 p.

Богатирьова Галина Андріївна,
завідувач кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін Криворізького факультету
кандидат педагогічних наук, доцент

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ ЗАСОБАМИ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Процес інтеграції української держави в європейське та світове співтовариство потребує чіткої спрямованості підготовки фахівців на формування компетентної, конкурентоспроможної особистості. Не є винятком вимоги щодо підвищення ефективності та вдосконалення професійної підготовки юристів шляхом формування в них інформаційно-комунікативної компетентності як однієї із складових високоякісної юридичної діяльності. Саме підвищення професійного рівня майбутнього правника, потреба в формуванні його комунікативної компетентності, збагачення інтелектуального та культурного потенціалу сприятимуть утвердженню особистості, розвитку її талантів